

KACHEL (2) *sb m*

kachel (2), [**kafel**].

a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N kachel (2). ◇ [pl N kafle. ◇ G kafel(o)w. ◇ I kafel(a)mi.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

*Jeden z elementów tworzących powierzchnię pieca ogrzewczego, kafel (z niem. Kachel); testa fornacis cubica cavo latere foras spectans, locūlamenta fornacis Cn (2) : Bo zać tám będzie iákie ochędołstwo v thákiego páná [opilcy]/ kofel brudny/ garnek o iednym vchu/ [...] káchel gliną zálepiony/ ná łáwieby mógl rzepy náliać *RejZwierc* 61v; *WerGość* 235; [W tej izdebce jest fundament do pieca foremnie ciosany z kamienia, a na nim piec ochędożny, kafle z różnymi farbami *LustrWpol* I 82, 4; *LustrMalb* 182.]*

ZCh